Code number - 3

HSS

③

तत त्वं असि।

मम नामः नरेन्द्रः। अद्य अहं एकः वैद्यः अस्मि। "कलकत्ता" नगरस्य दरिद्राणां आश्रितविहीनानाम् च आश्रयः एकः च अस्ति। मम विश्वासः ~~एक~~एव मम गुरुः। विश्वासः ~~एक~~ एव मम जीवितस्य हेतु। मम बाल्यं तु अतीव दुःखा मम तातः रोगेण पीडितः आसीत्। अम्बा पूरितः आसीत्। मम तातः रोगेण पीडितः आसीत्। अम्बा अन्यानां गृहाणि समीचीनं कृत्वा माँ पालयति स्म। मम माता विद्याविहीना आसीत्। बाल्ये एव अहं प्रति-दिनं ईश्वरं प्रार्थितवान्। "ईश्वरः माँ रक्षतु मम जीवनं सुन्दरं करिष्यतु इति। प्रति दिनं अहं ~~श्रेयः~~ देवालयं आगच्छत्। एकदा मम मित्रं अवदत् भो मित्र नगरे एकं स्वामिः अस्ति सः तस्य समीपं गत्वा प्रार्थयतु सर्वं ~~शुभं~~ शुभं भवेद् इति। अहं स्वामिनः समीपं गतवान्। सः कुटिलः, धनलोलुपः च आसीत्। विश्वासानि कुर्वन्नासीत्। "सः माँ अवदत् अयुज्य धन सम्पादनं ददातु तस्य अनन्तरं $ अहं भवान् प्रथमतया धनं ददातु तस्य अनन्तरं अहं ईश्वरं प्रार्थयामि इति। ईश्वरः तु सर्वाधिपः तस्य कृते धनस्य आवश्यः किम् अहं अचिन्तयत्। अहं सन्या-साश्रमात् प्रत्यागत्य अचिन्तत "किम् ईश्वरः धनम् पृच्छति ?। सर्वदा अहं चिन्तितः आसीत् किन्तु उत्तरं न लब्धम्। प्रति दिनं मन्दिरं गत्वा अपि ~~मम दारिद्र्यं~~ अहं दरिद्रः आसीत्। मम तातः रोगेण मृतवान् च। अहं मन्दिरं गत्वा अपृच्छत् "अहं सर्वदा

~~श्रव~~ त्वं प्रार्थयति ! किन्तु मम जीवनः दुःखपूर्णः ।
अस्ति, ~~बधिरः~~ अन्धः अस्ति वा मम दुःख पूरितः इयं
जीवनं भवान् पश्यति वा? मम तातस्य मरणान-
न्तरं अहं मन्दिरं न गतवान् । किन्तु अहं ।
प्रति दिनं चिन्तितवान् ! "ईश्वरः अस्ति वा? सः
सर्वं पश्यतिवा? मम प्रार्थना श्रृणोति वा? इति ।
एकदा मम अन्यतम मित्रः मां अवदत्
इस्लां धर्मे सर्व प्रश्नानां परिहारः अस्ति इति ।
अहं अतीव प्रसन्नः आसीत् । अहं तत् मित्रस्य
~~पुरोहित~~ इस्लां मतपुरोहितस्य समीपं गत्वा अपृच्छत्
भो महोदया ईश्वरः अस्ति वा? अस्माकं प्रार्थना
ईश्वरः ~~श्रृ~~ श्रृणोति वा? इति । सः क्रोधेन मां
पश्यन् ततस्तां गतवान् । रात्रि काले रुदन मां पश्य
अम्बा ~~अवदत्~~ पुत्र भवान् रोदति चेत् अहम् किम
करिष्यति? तस्य नयनात् अश्रुः पपात । तत् दृष्ट्वा
अहं अवदत् अम्बा अहं सन्तुष्टो अस्मि
निद्रां करिष्यामि इति । किन्तु तत् रात्री मम ~~मनसी~~ मनः
अनेकाः चिन्ता पूरितः आसीत् । मम प्रश्नानां परिहरणाय
कोऽपि नास्ति, अहं किम करिष्यसि? ~~कदम्~~ कथं अहं मम
प्रश्नाः परिहरति? एकदा अहं भिक्षाटकः दृष्टवान्.
सः दरिद्रः आसीत् । तस्य शरीरं दुर्गन्धः
परिक्षीणः तस्य ~~दृष्ट्वा~~ अहं दैन्यता पूरित आसीत् ।
दृष्ट्वा अहं तस्य समीपं गतवान् । अहं
तत् भिक्षाटकं अपृच्छत् । भो भवतः नाम किम्?

मम नामः ईश्वरः सः अवदत् । अहम् ~~अ~~ हसितवान् । किन्तु ईश्वरः तु केवलं विश्वासः एव अहं फलितरूपेण अवदत् । ~~श्च~~ सः अवदत् "तत् त्वं असि" अहं बहुवारं हसितवान् । सः अवदत् ईश्वरं प्रति अहं वदामि । माँ किञ्चित भ्रमणं ददातु इति । अहं ~~गृहं गत्वा किञ्चित् अन्नं त्वं~~ मम मध्याह्न भोजनं दत्तवान् । सः अवदत् ईश्वरः सर्वत्र अस्ति, अहं ईश्वरः अस्मि भवान् च । ईश्वरः सेवा कुर्वन्ति चेत् जीवन सन्तुष्टः भवेत् । अहं अपृच्छत् भवान् किम वदति ? अहम् अपृच्छत् ? आम सत्यमेव वदामि । भवान् श्रृणोतु "माधव सेवा तु मानव सेवा" यति ईश्वर सेवा कुर्वन्ति चेत् भवान् जनानां साहाय्यं कुरु । अभीत हीनानां रोगीणां च पालनं कुरु इति सः अवदत् । सर्वदा भवान् अन्यानां दैन्यं पश्यतु । तस्य साहाय्याय किम करिष्यामि इति चिन्तयतु सः अवदत् । पृथिव्याः सर्वचराचरः ईश्वरांशः ~~करु~~ सर्वाणां सेवनं कुरु इति । ~~अहं~~ उक्त्वा सः जडित्येव गतवान् ।

अहं मम विद्यालयं आगतवन्तः एकं अनाथस्य बालं आगच्छत । तस्य गृहे किञ्चितपि नासीत् । सः मध्याह्नभोजनार्थं विद्यालयं ~~आगच्छति गच्छन्ति~~ गच्छन्नासीत् । तदा जीवने प्रथम वारं अहम् ज्ञातवान् अहो अहं तु धनिकः अस्मि । माँ कथापि ~~लक्षुणय~~ बुभुक्षया पीडितः ~~नास्ति~~ पिता न आसीत् ।

अहं पितृहीन: अस्ति किन्तु अनाथ: नास्ति। अहं आनन्तात् हसितवान्। प्रतिदिनं अहं तत् बालं भोजनं दत्तवान्। मम किञ्चित वस्त्राणि च त्वं दत्तवान्। अहं ईश्वर: दृष्टवान् तत् त्वं असि। इति उक्त्वा अहं तत् बालस्य पालनं कृतवान्। मम जीवने आनन्द: प्रत्यागत: आसीत्। प्रपञ्चे अनेका: अनाथा: आलम्बहीना: च अस्ति सर्वानां सेवनं अहमेव करणीयं इति अहं प्रतिदिनं अचिन्तयत्। मम विश्वास: तु "तत् त्वं असि" अस्ति। तत् ईश्वर: भवान् अस्ति भवत: सेवनं तु ईश्वरसेवनमेव। अहं प्रतिदिने पठित्वा एकं भिषज्वर: बभूव। जीवितस्य केवलं लक्ष्यं तु केवलं सेवनं आसीत्। मम ईश्वर: तु मानवा: आसीत्। एतत् विश्वासं माम् ~~एकम् भिषज्वर:~~ लक्ष्यं आसीत् मम जीवनं च। अद्य अहं एकं प्रशस्त: भिषज्वर: अस्मि। मम माता अतीव सन्तोषेन वसति। अद्य अहं एकं धनिक: अस्मि। ऐक्य शब्द सभाया: समाधान सम्मानं च माँ अहं प्राप:। ईश्वर: क: अस्ति? तत् भिक्षाटक: अस्ति वा? न जानामि एतत् सर्वस्य कारणं स एव। जीवन विजयाय विश्वास: आवश्यकं किन्तु तत् विश्वास: सत्यं भवेत्।